प्रेममा साँचो बोल्दै

भल्यूम १ "प्रेममा साँचो बोल्दै हामी सबै कुराहरूमा उहाँसम्म बढौं, जो शिर हुनुहुन्छ" - एफेसी ४:१५ अंक १५

आफ्ना छोराछोरीको रक्षा गर्नुहोस्

म एक दिन घर फर्कँदा मेरी चार वर्षीया छोरीलाई छिमेकीकी केही वर्ष जेठी केटीसँग खेलिरहेको देखेँ। तिनीहरू कुनामा सँगै चटाइमा पल्टिरहेका थिए। मैले देखेँ कि मेरी छोरी डरले आँखा ठूलो पारेर सुनिरहेकी थिई, जबकि त्यो जेठी केटीले उसको कानमा डर लाग्दो भूतको कथा फुसफुसाउँदै थिई। त्यो मेरो लागि एउटा तीतो पाठ बन्यो।

ख्रीष्टियन आमाबाबुहरू, आफ्ना छोराछोरीलाई अरूको जिम्मामा नछोड्नुहोस्—विशेष गरी कलिलो उमेरमा। परमेश्वरले तिनीहरूको भलाइका लागि तपाईंलाई नै तिनीहरूको आत्मा र शरीरका गोठाला नियुक्त गर्नुभएको छ—जबसम्म तिनीहरू आफैं आफ्नो हेरचाह गर्न सक्षम हुँदैनन्। त्यसैले आफ्ना छोराछोरीलाई अरू मानिसहरूसँग एक्लै कहिल्यै नछोड्नुहोस्—चाहे तिनीहरू साना हुन् वा ठूला, आफ्नै नातेदार नै किन नहुन्। सबैभन्दा उत्तम त तपाईं आफैंले सधैं तिनीहरूको हेरचाह गर्नु हो।

तर यदि थोरै बेरको लागि कसैको जिम्मामा छोड्नै पर्ने अवस्था आयो भने तिनीहरूलाई साँचो विश्वासी परिवारको जिम्मामा मात्र दिनुहोस् जसलाई तपाईं राम्ररी चिन्नुहुन्छ—जो परमेश्वरभक्त, सजग र विश्वासयोग्य छन्, र जसले तपाईंका छोराछोरीको हेरचाह हृदयदेखि माया र करुणासाथ गर्नेछन्।

म बुबाआमालाई सतर्क गराउन चाहन्छु। देखरेखको अभावका कारण कसैकसैका छोरीहरू यौन दुर्व्यवहारका सिकार भएका छन्। त्यसबाट उत्पन्न हुने लाज र दोषभावका गहिरा घाउहरूले उनीहरूलाई जीवनभर भारी बोझ बोक्न बाध्य बनाउँछन्, र ती घाउहरू केवल तब मात्र निको हुन थाल्छन् जब उनीहरूले प्रभुलाई चिन्छन्। यस बाहेक, परमेश्वरलाई प्रेम नगर्ने मानिसहरूसँग छोड्दा तपाईं आफ्ना छोराछोरीलाई कस्तो आत्मिक र मानसिक प्रभावमा पार्दै हुनुहुन्छ, त्यो पनि राम्रोसँग सोच्नुहोस्। - PS

"सचेत रहो, जागा रहो; किनकि तिमीहरूको विरोधी शैतान गर्जने सिंहझैं कसलाई निलूँ भनी खोज्दै चारैतिर घमिहिँड्छ" (१ पत्रुस ५:८)।

भक्तिपूर्ण बाइबल अध्ययन

भक्तिपूर्ण अध्ययन केवल कुनै विधि होइन, बरु एउटा आत्मिक भाव हो। यो उत्सुकताको आत्मा हो, जसले परमेश्वरको मन बुझ्न खोज्छ; यो नम्रताको आत्मा हो, जसले परमेश्वरको आवाज ध्यानपूर्वक सुन्छ; यो साहसिकताको आत्मा हो, जसले परमेश्वरको इच्छा दृढतापूर्वक पछ्याउँछ; र यो आराधनाको आत्मा हो, जसले परमेश्वरको उपस्थितिमा विश्राम पाउँछ।

भक्तिपूर्ण बाइबल अध्ययनको मुख्य उद्देश्य भनेको परमेश्वरको वचनमा निहित विश्वासीमाथिका उहाँका दाबीहरू पहिचान गर्नु, साथै जीवन कसरी जिउने र ख्रीष्टियन जीवनमा कसरी बढ्दै जान सकिन्छ भन्ने उहाँका निर्देशनहरू बुझ्नु हो—र यसरी व्यक्तिको आत्मिक जीवनलाई सुदृढ पार्नु हो। - एम. सी. टेनी

"जुन मानिसका परमेश्वर परमप्रभु हुनुहुन्छ, ती धन्यका हुन्!" - भजनसंग्रह ११४:१५

परमेश्वरका जनहरू किन आनन्दित हुन सक्छन्? किनभने विगततर्फ फर्केर हेर्दा तिनीहरूले त्यो क्षण सम्झन्छन् जब प्रभु येशूले तिनीहरूलाई पापबाट उद्धार गर्नुभयो (एफेसी २:१)। तिनीहरू साना नानीहरूको जस्तो विश्वासका साथ भविष्यतर्फ हेर्छन्—उहाँले तिनीहरूलाई धार्मिकताको सही मार्गमा डोऱ्याउनुहुनेछ भनी निश्चिन्त हुन्छन् (भजनसंग्रह २३:३)—र तिनीहरू आनन्दित हुन्छन्। जब तिनीहरूले तल हेर्छन् र आफूहरू सत्यानाशको खाडल र दलदले हिलोबाट निकालेर चट्टानमाथि बसालिएका छौं भनी सम्झन्छन् (भजनसंग्रह ४०:२), तिनीहरू आनन्दित हुन्छन्। अनि जब तिनीहरूले माथि हेर्छन् (कलस्सी ३:१-४), तिनीहरू आनन्दित नभई रहन सक्दैनन्, किनकि तिनीहरूका लागि राखिएको महान् र अनन्त महिमाको आशाले तिनीहरूको हृदय भरिन्छ।

धन्य छन् ती, जो येशूमा भरोसा गर्छन्!
मधुर र निश्चयपूर्ण छ तिनीहरूको भाग;
जब शत्रुले अरूमाथि आक्रमण गर्छ,
उहाँले आफ्नाहरूलाई सुरक्षित राख्नुहुन्छ।
धन्य छन् तिनीहरू—
तिरस्कृत र गरिब हुँदा पनि धन्य। - Fellowship

यदि तपाईंलाई मुक्तिको उपायबारे कुनै जिज्ञासा छ, वा प्रभु येशू ख्रीष्टलाई आफ्नो व्यक्तिगत मुक्तिदाताका रूपमा कसरी ग्रहण गर्ने भन्ने जान्न चाहनुहुन्छ भने, कृपया तल उल्लेख गरिएको मण्डलीसँग सम्पर्क गर्नुहोस्।

धैर्य

दुःख आगो जस्तै हो; केहीका लागि यसले शुद्ध पार्छ, तर अरूका लागि यसले भस्म पार्छ। इतिहासमा ख्रीष्टियनहरू दुःखकष्टका बीच देखाएको असाधारण धैर्यका लागि

बाइबल अनुवादक टिन्डेल, सन् १५३६

विशेष रूपमा चिनिन्छन्। परमेश्वरले विश्वासद्वारा मानिसलाई यस्तो शान्त बनाउन सक्नुहुन्छ, मानौं कुनै खतरा नै छैन। - JFH

परमेश्वरको अनुग्रह

हामीले वास्तवमा परमेश्वरबाट के पाउन योग्य छौं? — दुःख, शोक, रोग, रुवाइ र उहाँबाट सधैंका लागि नरकमा अलग गरिनु। तर परमेश्वर के पाउन योग्य हुनुहुन्छ? — आराधना, सबै असल कुरा, महिमा, आनन्द, र निरन्तर पवित्रता तथा पवित्र प्राणीहरूको बीचमा रहनु।

पवित्र र प्रेममय परमेश्वरले सम्पूर्ण मानवजातिलाई हराएको अवस्थामा देखेर आफ्ना पुत्र, प्रभु येशू ख्रीष्टलाई हाम्रो पापको मूल्य तिर्न पठाउनुभयो। यसलाई स्वीकार गर्ने सबैमाथि उहाँले आफ्नो ईश्वरीय दया विस्तार गर्नुहुन्छ। आफ्नो दयामा, उहाँले हामीले पाउनुपर्ने न्यायोचित दण्डलाई रोकेर राख्नुहुन्छ।

तर केवल हाम्रो दुःख हटाएर मात्र सन्तुष्ट नहुँदै, परमेश्वरले आफ्ना शर्तहरू पूरा गर्नेहरूलाई ईश्वरीय अनुग्रह पनि प्रदान गर्नुहुन्छ। उहाँको अनुग्रह भनेको पश्चात्ताप गर्ने पापीहरूमाथि देखाइने उहाँको कृपा र दयालुता हो, जसद्वारा उहाँले हामीमाथि सबै असल आशिष्हरू वर्षाउनुहुन्छ। हामी ती असल कुराहरूका योग्य छैनौं—र कहिल्यै हुन सक्दैनौं—तैपनि परमेश्वरले अत्यन्त प्रशस्त रूपमा हामीलाई दिनुहुन्छ।

परमेश्वरको अनुग्रहले हाम्रो जीवनमा धेरै काम गर्छ: अनुग्रहले हामीलाई मुक्ति दिन्छ (एफिसी २:८–९); अनुग्रहले हाम्रो जीवन बदल्छ (तीतस २:११–१४); अनुग्रहले धार्मिकता प्रदान गर्छ (रोमी ४:५); र अनुग्रहले हामीलाई धर्मी ठहराउँछ (रोमी ३:२४)।

हामीले कमाएको खराबी हामीलाई नदिइएकोमा, के तपाईं खुशी हुनुहुन्न र? र परमेश्वरले हामीलाई त्यति धेरै असल कुरा दिनुहुन्छ जसका लागि हामी योग्य नै छैनौं? परमेश्वर कति अनुग्रहपूर्ण हुनुहुन्छ! -God's Order

एउटै पुस्तकमा समग्र पुस्तकालय

बाइबल मेरो दर्शनको पुस्तक हो। यसले के असल हो र के खराब हो भनी स्पष्ट देखाउँछ; यसका सिद्धान्तहरू केवल विचार मात्र होइनन्—ती सत्य हुन्। बाइबल मेरो हिसाब-किताब मिलाउने पुस्तक हो। यसले देखाउँछ कि ख्रीष्टबाहेक मसँग केही पनि छैन—केवल ऋण मात्र छ; तर ख्रीष्टद्वारा मेरो हिसाब सन्तुलित हुन्छ। बाइबल मेरो अर्थशास्त्रको पुस्तक हो। यसले सिकाउँछ कि मेरा स्रोतहरू परमेश्वरका मागहरू पूरा गर्न पर्याप्त छैनन्। बाइबल मेरो भाषाको पुस्तक हो। यो यसरी अनुवाद गरिएको छ कि म पढ्न र परमेश्वरको इच्छा बुझ्न सकूँ। यसको वाणी सत्य र सिद्ध छ, र यसको मूल विषय येशू ख्रीष्ट हुनुहुन्छ। बाइबल मेरो जीवन-व्यवस्थापनको पुस्तक हो। यसले मलाई जीवनका हरेक पक्षलाई सत्यनिष्ठा र इमानदारीसाथ कसरी सञ्चालन गर्ने भनी मार्गदर्शन गर्छ। बाइबल मेरो सुसमाचार प्रचारको पुस्तक हो। यसले ख्रीष्टको सुसमाचार आवश्यक परेकाहरूसम्म कसरी पुऱ्याउने भनी सिकाउँछ। बाइबल मेरो बीमाको पुस्तक हो। यसले मलाई आश्वस्त पार्छ कि मेरो उद्धार येशू ख्रीष्टमा सुरक्षित छ, किनकि उहाँका प्रतिज्ञाहरू सदा अटल छन्। बाइबल मेरो इतिहासको पुस्तक हो। यसले मानिसको सुरुआतदेखि अन्त्यसम्मको कथा बताउँछ। कुनै पनि अन्य ग्रन्थले यति व्यापक रूपमा वर्णन गर्दैन, किनकि यसका लेखक स्वयं परमेश्वर हुनुहुन्छ। - Fellowship

सम्पर्क: नारायणगढ चर्च, लायन्स चोक, नारायणगढ, भरतपुर - २ ✦ 9855071310

© 2026 WORDOFTRUTH.COM.NP

परमेश्वरले संसारमा के गर्दै हुनुहुन्छ?

अध्याय ४ [४ मध्ये भाग ३]

येशू ख्रीष्टको जीवन र सेवा

यद्यपि पुरानो नियमका समयभरि शैतानले इस्राएललाई नष्ट गर्न वा तिनीहरूलाई पूर्ण रूपमा सत्यत्याग गराउन बारम्बार प्रयास गऱ्यो, परमेश्वरले आफ्ना जनहरूबीच सधैँ एक विश्वासयोग्य अवशेषलाई जोगाइराख्नुभयो। अन्ततः त्यही अवशेषकी एक युवतीमार्फत उद्धारकर्ता संसारमा आउनुभयो। एक स्वर्गदूतले मरियमलाई घोषणा गरे कि उनको पुत्रको नाम येशू राखिनेछ, उहाँ सर्वोच्चका पुत्र कहलिनुहुनेछ, र उहाँले आफ्ना पिता दाऊदको सिंहासन प्राप्त गर्नुहुनेछ तथा उहाँको राज्य सधैँ रहिरहनेछ (लूका १:२६–३३)।

येशू ख्रीष्टको जन्म करिब ई.पू. ५ वा ४ तिर भएको थियो। यसरी "जब समय पूरा भयो, तब परमेश्वरले आफ्ना पुत्र [उद्धारकर्ता] लाई पठाउनुभयो, जो स्त्रीबाट जन्मनुभयो..." (गलाती ४:४), ठीक त्यसरी नै जसरी उहाँले उत्पत्ति ३:१५ मा प्रतिज्ञा गर्नुभएको थियो। उद्धारकर्ता आउन नदिन शैतानले धेरै आतुर प्रयासहरू गरे तापनि ऊ असफल भयो। इतिहासका लागि परमेश्वरको उद्देश्य पूरा गर्ने प्रमुख व्यक्ति अब पृथ्वीमा उपस्थित हुनुहुन्थ्यो। मानिसको पाप हटाउन उहाँले मानव शरीर धारण गर्नुभयो—ताकि आफ्नै प्रतिस्थापनात्मक बलिदानद्वारा पापलाई हटाउन सकून्, र शैतान तथा उसको राज्यका कामहरूलाई नाश गर्न सकून् (यूहन्ना १:१,१४,२६; हिब्रू २:१४; ६:२६; १ यूहन्ना ३:८)।

अब उद्धारकर्ता आइसक्नुभएको हुँदा, शैतानको लक्ष्य उहाँलाई प्रतिस्थापनात्मक मृत्यु मर्नबाट रोक्नु र परमेश्वरको ईश्वरशासित राज्य स्थापना हुन नदिनु थियो। आफ्नो उद्देश्य पूरा गर्न उसले विभिन्न उपायहरू अपनायो। सबभन्दा पहिले, उसले उद्धारकर्ताले आफ्नो काम पूरा गर्नुअघि नै उहाँलाई नष्ट गर्ने प्रयास बारम्बार गऱ्यो। येशू बेथलेहेममा जन्मनुभएको केही समयपछि, नयाँ दाऊदीय राजालाई मार्ने उद्देश्यले राजा हेरोदले त्यस शहरका शिशुहरूको हत्या गर्न आदेश दिए (मत्ती २:१६)। तर परमेश्वरले त्यस षड्यन्त्रलाई निष्फल पार्दै उद्धारकर्ताका अभिभावक यूसुफलाई उहाँसँगै मिस्रतिर भाग्न अग्रिम चेतावनी दिनुभयो (मत्ती २:१३–१५)। जब येशूले पहिलोपटक आफ्नै गाउँका मानिसहरूलाई प्रचार गर्नुभयो, तिनीहरू यति क्रोधित भए कि उहाँलाई मार्न तयार भए (लूका ४:१६–२६)। तर येशूले आश्चर्यपूर्ण रीतिले तिनीहरूको बीचबाट सुरक्षित रूपमा निस्केर त्यो प्रयास विफल भयो (लूका ४:३०)। यसैगरी, कम्तीमा दुई अन्य अवसरमा पनि यहूदीहरूले उहाँलाई ढुङ्गाले हानी मार्ने प्रयास गरे, तर उहाँ तिनीहरूको हातबाट उम्कनुभयो (यूहन्ना ८:५६; १०:३१,३६)। उद्धारकर्ताले स्पष्ट रूपमा बुझ्नुभएको थियो कि उहाँको जीवनमाथि भएका यी सबै प्रयासहरू शैतानको राज्यबाट प्रेरित थिए (यूहन्ना ८:३७–४७)।

उद्धारकर्ताविरुद्ध शैतानले अपनाएको दोस्रो रणनीति सत्यत्याग थियो। यदि उसले येशूलाई परमेश्वरले उहाँका लागि ठहराउनुभएको उद्देश्यबाट विचलित गराउन सक्थ्यो भने, उसले आफ्नो लक्ष्य सजिलै पूरा गर्न सक्थ्यो। सत्यत्याग मानवजाति र इस्राएलका सन्दर्भमा पहिले नै प्रभावकारी सिद्ध भएको थियो; त्यसैले उसले सोचेको थियो कि यो उद्धारकर्तासँग पनि सफल हुनेछ। यस उद्देश्यले, शैतानले येशूलाई उजाडस्थानमा परीक्षा गऱ्यो (मत्ती ४:१–११)। ती परीक्षाहरूमध्ये एउटामा उसले येशूलाई संसारका सबै राज्यहरू दिने प्रस्ताव राख्यो—केवल उहाँले उसको सामु घोप्टो परी त्यसको उपासना गर्नुपर्थ्यो (मत्ती ४:८–६)। वास्तवमा, यो प्रस्ताव क्रूसका दुःखहरू बेगर संसारको राज्य प्राप्त गर्ने विकल्प थियो। यदि येशूले यसलाई स्वीकार गर्नुभएको भए, इतिहासका लागि परमेश्वरको उद्देश्य नै विफल हुने थियो। तर येशूले शैतानलाई दृढतापूर्वक हकार्नुभयो र सत्यत्याग गर्न पूर्ण रूपमा अस्वीकार गर्नुभयो (मत्ती ४:१०)।

शैतानले उद्धारकर्तालाई उहाँको उद्देश्यबाट पछि हटाउन बारम्बार प्रयास गरिरह्यो (लूका ४:१३)। एकपटक उसले पत्रुसमार्फत येशूलाई क्रूसको बाटो परित्याग गर्न मनाउन खोज्यो, तर येशूले तुरुन्तै त्यसलाई अस्वीकार गरी उसलाई हकार्नुभयो (मत्ती १६:२१–२३)।

यसरी सबै प्रयासहरूका बाबजुद पनि, शैतानले उद्धारकर्तालाई सत्यत्याग गराउन सकेन। त्यसैले, आफ्नो क्रूसारोपणको अघिल्लो रात येशूले निश्चिन्त रूपमा भन्न सक्नुभयो कि संसारको शासकको उहाँमाथि कुनै अधिकार छैन (यूहन्ना १४:३०)।

आफ्नो पृथ्वीको सेवाकालमा, येशूले प्रतिज्ञा गरिएको ईश्वरशासित राज्य इस्राएलसमक्ष प्रस्ताव गर्नुभयो। पहिले उल्लेख गरिएझैँ, भविष्यवक्ताहरूले स्पष्ट रूपमा बताएका थिए कि यो राज्य तबसम्म स्थापना हुँदैन, जबसम्म इस्राएलले आवश्यक आत्मिक सर्त—पश्चात्ताप—पूरा गर्दैन। यस कारण, बप्तिस्मा दिने यूहन्ना—जसले उद्धारकर्ता येशूको आगमनका लागि मार्ग तयार पारे—येशू आफैँ र उहाँका चेलाहरू सबैले एउटै सन्देश प्रचार गरे: "पश्चात्ताप गर; किनभने स्वर्गको राज्य नजिकै आएको छ।" (मत्ती ३:१–२; ४:१७; मर्कूस ६:७–१३)। राज्य स्थापना हुनमा इस्राएलको केन्द्रीय भूमिका भएकाले येशूले आफ्ना चेलाहरूलाई अन्यजाति वा सामरीहरूकहाँ नजान, तर केवल इस्राएलकहाँ जान आदेश दिनुभयो। (मत्ती १०:५–७)। यही कारणले, जब एक अन्यजाति स्त्रीले सहायता माग्दै उहाँकहाँ आइन्, येशूले भन्नुभयो: "इस्राएलका घरानाका हराएका भेडाहरूकहाँ बाहेक अरू कसैकहाँ म पठाइएको होइन।" (मत्ती १५:२१–२६)। येशूले शैतानको पक्षमा उहाँलाई तान्ने हरेक चाललाई दृढतापूर्वक अस्वीकार गर्नुभयो। त्यसकारण, शैतान संसारमा आफ्नो अधिकारको क्षेत्रबाट हटाइनु अब केवल समयको प्रश्न मात्र रह्यो (यूहन्ना १२:३१)।

साभार: What On Earth Is God Doing by Renald Showers

(क्रमशः आगामी अंकमा)

ख्रीष्टियन जीवनको नियम

विश्वासी जीवनको नियमबारे प्रेरितले "मेरा निम्ति जिउनु व्यवस्था हो" भनेनन्; तर उनले भने, "मेरा निम्ति जिउनु ख्रीष्ट हो" (फिलिप्पी १:२१)। ख्रीष्ट नै हाम्रो नियम, हाम्रो आदर्श, हाम्रो कसौटी, र हाम्रो सबैथोक हुनुहुन्छ। त्यसैले ख्रीष्टियनले निरन्तर सोध्नुपर्ने प्रश्न यो होइन—यो व्यवस्था अनुसार छ कि छैन?—तर यो ख्रीष्टजस्तै छ कि छैन? भन्ने हो। व्यवस्थाले मलाई मेरा शत्रुहरूलाई प्रेम गर्न, तिनीहरूलाई आशीर्वाद दिन, र तिनीहरूका लागि प्रार्थना गर्न सिकाउन सक्दैन; तर अनुग्रहले भने मलाई ठीक यही कुरा गर्न सिकाउँछ, र ईश्वरीय स्वभावले पनि मलाई त्यही गर्नतर्फ डोऱ्याउँछ। "प्रेम गर्नु नै व्यवस्था पूरा गर्नु हो।" तर यदि म व्यवस्था-द्वारा धर्मी ठहरिन खोजें भने म नाश हुनेछु; र यदि मैले व्यवस्थालाई आफ्नो आचरणको मापदण्ड बनाएँ भने म आफ्नो साँचो लक्ष्यभन्दा धेरै तल पर्नेछु। हामीलाई व्यवस्थाको स्वरूपमा होइन, तर परमेश्वरका पुत्रको स्वरूपमा अनुरूप हुन पहिले नै ठहर गरिएको छ। हामी उहाँजस्तै हुनुपर्नेछ। (हेर्नुहोस्: मत्ती ५:२१–४८; रोमी ८:२६; १ कोरिन्थी १३:४–८; रोमी १३:८–१०; गलाती ५:१४–२६; एफेसी १:३–५; फिलिप्पी ३:२०–२१; २:५; ४:८; कलस्सी ३:१–१७)। - CHM

सुसमाचार प्रचार

मलाई प्रायः यस्तो डर लाग्छ कि हाम्रो धेरैजसो प्रचार मानिसहरूको टाउकोमाथिबाटै जान्छ। यसको कारण के हो भने हामी आत्माहरूसम्म पुग्नेभन्दा सत्यलाई व्याख्या गर्नतिर बढी लाग्छौँ। वक्ता पापीको सम्बन्धमा भन्दा आफ्नै प्रवचनमा बढी व्यस्त हुन्छ—आत्माभन्दा आफ्नै विषयमा बढी ध्यान दिन्छ। सबैभन्दा सफल सुसमाचार प्रचारक त्यो हो जसको दृष्टि सधैँ पापीतर्फ केन्द्रित हुन्छ, जसको हृदय आत्माहरूको उद्धारका लागि झुकेको हुन्छ—अर्थात् जसको लागि बहुमूल्य आत्माहरूप्रतिको प्रेम एउटा अत्यन्तै प्रबल चाहनाजस्तै हुन्छ। सबैभन्दा धेरै सत्य व्याख्या गर्ने मानिसले होइन, तर आत्माहरूका लागि सबैभन्दा बढी तिर्सना गर्ने मानिसले आफ्नो सेवकाइमा सबैभन्दा धेरै फल पाउँछ।

सफल सुसमाचार प्रचारका लागि धेरै सत्यको भण्डारभन्दा पनि आत्माहरूप्रतिको गहिरो प्रेम आवश्यक हुन्छ। जर्ज ह्वीटफिल्ड १८औँ शताब्दी बेलायतका एक शक्तिशाली प्रचारक थिए, जसका खुला आकाशमुनिका प्रचार सुन्न दसौँ हजारको भीड लाग्ने गर्थ्यो। उनका छापिएका प्रवचनहरू पढ्नुभयो भने त्यहाँ धेरै गहिरो सत्य पाउनुहुन्न। तर ह्वीटफिल्डमा एउटा यस्तो कुरा थियो, जसलाई तपाईं र मैले चाहनु र विकास गर्न खोज्नु उचित हुन्छ—त्यो थियो आत्माहरूप्रतिको जलिरहेको प्रेम, तिनीहरूको उद्धारका लागि तिर्सना, मानिसहरूको विवेकलाई बलियो रूपमा समात्ने शक्ति, र मानिसहरूसँग उनीहरूको बितेको जीवन, वर्तमान अवस्था, र भविष्यको गन्तव्यबारे साहसी, गम्भीर र आमनेसामने भएर कुरा गर्ने स्वभाव।

यसैले आत्माहरूको सम्बन्धमा आवश्यक कुरा धेरै वरदान वा सत्यको ज्ञान होइन; तर आत्माहरूप्रतिको गहिरो र सच्चा चाहना हो—तिनीहरू कति ठूलो खतरामा छन् भन्ने तीव्र अनुभूति, र तिनीहरूलाई उद्धार गर्नुपर्ने प्रबल इच्छा। -चार्ल्स म्याकिन्टोशबाट रूपान्तरित